

19.2.2021

Click or tap here
to enter text.
**IHMISKAUPAN UHRIEN AUTTAMISTA KOSKEVAN LAINSÄÄDÄNNÖN UUDISTAMISTA VALMISTELEVA
TYÖRYHMÄ**

Aika Perjantai 19.2.2021 klo 13.00-15.00

Paikka Skype

Läsnä:

Jari Keinänen (pj.)/STM (poissa kokouksesta klo 14.00-14.25 ja 14.39-15.11)
Minna Viuhko (siht.)/STM (pj:nä vars. pj:n poissaollessa)
Laura Terho (siht.)/STM

Måns Enqvist/POHA
Roope Jokinen/SM
Sari Karisto/Helsingin kaupunki
Leena Koivuniemi/Syyttäjälaitos
Annika Korpela/Kuntaliitto
Sari Kärkkäinen/THL
Mia Luhtasaari/OM
Katri Lyijynen/Ihmiskaupan uhrien auttamisjärjestelmä
Pia Marttila/Rikosuhripäivystys
Emma Rimmanen/Migri
Satu Sistonen/UM
Juha-Pekka Suomi/TEM (klo 14.43 saakka)

Pysyvät asiantuntijat:

Anniina Jokinen
Venla Roth
Anni Valovirta

Kutsuttuna asiantuntijana:

Jaana Kauppinen/Pro-tukipiste
Anna Nuotio/Monika-Naiset

1 Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 13.03.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Sosiaali- ja terveysministeriö

PL 33
00023 Valtioneuvosto

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Meritullinkatu 8
Helsinki

Puhelin
Telefon
Telephone

0295 16001
+358 295 16001

Faksi
Fax
Fax

02951 63415
+358 2951 63415

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

kirjaamo@stm.fi
stm.fi

Puheenjohtaja totesi, että joutuu olemaan poissa osan kokouksesta. Koska varapuheenjohtaja ei ole läsnä kokouksessa, sovittiin, että Minna Viuhko hoitaa puheenjohtajuuden varsinaisen puheenjohtajan poissaollessa.

2 Asialistan hyväksyminen

Asialista oli lähetetty työryhmälle perjantaina 12.2.2021. Asialista hyväksyttiin ilman lisäyksiä.

3 Edellisen kokouksen pöytäkirjan hyväksyminen

Edellisen kokouksen (28.1.2021) pöytäkirja oli lähetetty etukäteen työryhmän jäsenille. Kenelläkään ei ollut kommentteja pöytäkirjaan. Pöytäkirja hyväksyttiin muutoksitta. Lisäksi hyväksyttiin tätä edeltäneen kokouksen (4.12.2020) pöytäkirja muutoksitta.

4 Pysyvän asiantuntijan nimeäminen

Puheenjohtaja totesi, että prosessin aikana STM:ssä on havaittu, että työryhmään olisi hyvä saada lisää asiantuntemusta palvelujärjestelmästä, vaikka kentältä ja palvelupuolelta onkin jo hyvää osaamista. Esitettiin työryhmän pysyväksi asiantuntijaksi Henna Leppämäkeä STM:n Palvelujärjestelmäyksiköstä (sosiaalihuollon asiantuntemus). Päätettiin nimittää Leppämäki pysyväksi asiantuntijaksi.

Työryhmässä esitettiin myös toive vahvistaa terveydenhuollon osaamista työryhmässä, koska moni asia koskee terveydenhuoltoa. Pj totesi, että asiasta on keskusteltu ja pyyntö otetaan huomioon. STM:n sisäiset keskustelut terveydenhuollon kanssa ovat käynnissä koko ajan, eikä terveydenhuollon edustaja ole kokenut välttämättä tarpeelliseksi jäsenyyttä työryhmässä. Terveydenhuollon edustajia voidaan kuulla työryhmän työssä. Lisäksi työryhmän Helsingin kaupungin varajäsen on päihde- ja mielenterveyspalveluista ja jäsen ja varajäsen käyvät koko ajan keskustelua keskenään. Tärkeää olisi saada myös erikoissairaanhoidon näkemys työskentelyyn, vähintään kuulemisten kautta.

5 Teemakeskustelu: Teemakeskustelu: Palvelun järjestäjät ja palveluiden tarjoajat - nykytilanne

Minna Viuhko kävi läpi edellistä kokousta varten valmistellun taustamuistion (palvelutarpeen arviointi) järjestämisvastuiden osalta. (ks. Tiimeri). Jos auttamisjärjestelmässä (AJ) olevalla uhrilla on kotikunta, kotikunta on vastuussa palveluiden järjestämisestä, ml. sekä shl:n mukaisen palvelutarpeen arvioinnin että mahdollisen vastaanottolain mukaisen auttamistoimien tarpeen arvioinnin tekeminen. Turvapaikanhakijoiden kohdalla palvelut järjestää vastaanottokeskus, jossa henkilö majoittuu. Niiden AJ:ssä olevien ik-uhrien osalta, jotka eivät ole tp-hakijoita ja joilla ei ole kotikuntaa, palveluiden järjestämisestä vastaa Joutsenon vastaanottokeskus. Kiireellisen tuen tarpeen arvion tekee kuitenkin shl:n mukaan lähtökohtaisesti kunta, jossa hlö oleskelee. (Kokouksen jälkeen Joutsenon VOK teki tarkennuksen tp-hakijoiden osalta: AJ:ssä olevalla tp-hakijalla on oikeus vastaanottolain mukaisiin vastaanottopalveluihin, joista vastaa vastaanottokeskus, jossa henkilö on kirjoilla. Sen lisäksi hänellä on oikeus vastaanottolain mukaisiin auttamistoimiin, joiden järjestämisestä vastaa Joutsenon VOK. AJ:ssä oleva tp-hakija saa siis peruspalvelut hänet majoittavasta VOKista ja uhriarvion johtuvat palvelut erityistarpeisiin vastaavat auttamistoimet Joutsenon VOKin järjestäminä.)

Keskustelussa todettiin, että palvelutarpeen arviointi järjestetään sosiaalihuoltolain (shl) nojalla, mutta palveluita voidaan järjestää myös muiden lakien nojalla, eikä aina ole ennen palvelutarpeen arvioinnin valmistumista selvää, minkä lain nojalla palvelut tulee järjestettäväksi. (Tällä voidaan viitata esim. siihen tilanteeseen, että palvelutarpeen arvioinnin yhteydessä ilmenee tarve hoidon tarpeen arvioinnille esim. mielenterveyspalvelujen tarpeen arvioimiseksi ja saamiseksi, ja jos hoidon tarpeen arvioinnissa ilmenee tarve, palvelut järjestetään

terveydenhuollon lainsäädännön perusteella.) Tarvittaessa sovelletaan myös vastaanottolakia, jos muun lainsäädännön perusteella henkilön palvelutarpeeseen ei voida vastata.

Akuuteissa tilanteissa, kuten päivystystilanteessa virka-ajan ulkopuolella, ei ole toimijoille välttämättä aina ihan selvää, kuuluuko kiireellisen avun järjestäminen kunnalle vai auttamisjärjestelmälle. Kunnan sosiaalihuollossa on vastuuta vastata kaikkien kunnassa oleskelevien kiireelliseen tarpeeseen (sovellettavaksi tulee shl 12 §), mutta jos hlö on AJ:ssä, eikä hänellä ole kotikuntaa, niin AJ/Joutseno VOK vastaa palveluiden järjestämisestä muussa kuin kiireellisessä tilanteessa. Tässä on tiettyä päällekkäisyyttä.

Auttamisjärjestelmässä olevien asiakkaiden kohdalla tulevat kyseeseen shl:n mukaisen palvelutarpeen arvioinnin lisäksi vastaanottolaki ja sen mukaiset auttamistoimet. On kuitenkin huomioitava, että shl:n mukaisen pta:n tekee virkasuhteessa oleva sosiaalityöntekijä. Keskustelussa tuotiin esiin, että on epäselvää, toimitaanko SM:n alaisessa rakenteessa samalla logiikalla.

Viuhko esitti pyynnön, että Sari Karisto, Sari Kärkkäinen ja Katri Lyijynen kävisivät muistion vielä läpi ja tarkistaisivat, ettei järjestämistä käsittelevissä kohdissa ole virheitä. Keskustelussa sivuttiin myös vastaanottolain auttamistoimia koskevia pykälä ja niiden suhdetta shl:in, mutta asiaan palataan tarkemmin myöhemmissä kokouksissa. Pj muistutti, että tässä kokouksessa on tarkoitus pitää keskustelu järjestämistä.

Jos hlö, jolla on kotikunta, on auttamisjärjestelmässä, hänellä on shl:n pta:n ja shl:n nojalla tarjottavien palveluiden lisäksi oikeus auttamistoiimiin, joiden järjestämisestä ja tarpeen arvioinnista niin ikään kunnan tulee vastata. Kiireellisissä tapauksissa AJ/Joutseno VOK puolestaan vastaa niiden henkilöiden palveluista ja tarpeen arvioinnista, joilla ei ole kotikuntaa, erityisesti silloin jos hlön oleskelukunnan sosiaalipäivystys ei ole ollut millään tavalla mukana asiakkaan asioissa. Vastaavasti kuin tp-hakijoiden kohdalla, ei näissä tapauksissa oleskelukuntaa oteta mukaan palveluiden tarpeen arvioon.

Järjestämistä haasteita on siinä, että laki on päällekkäinen tp-hakijoiden kohdalla, jolloin on kaksi järj.vastuussa oleva tahoa, sekä AJ/Joutseno VOK että vastaanottokeskus. Kolme vuotta sitten julkaistun selvityksen perusteella ne ihmiskaupan uhrin, jotka ovat AJ:n (Joutsenon VOKin) järjestämistä vastuulla olevien palveluiden piirissä, saavat palveluita paremmin kuin kuntien vastuulla olevat. Periaatteessa palveluita pitäisi saada, mutta käytännössä tämä ei aina (kunnissa) toteudu ja sen vuoksi pitäisi vahvistaa erityisesti kuntien järjestämistä vastuulla olevien osalta palveluiden saatavuutta. Keskustelussa muistutettiin työryhmän asettamis päätöksen mukaisesti tehtävästä kirjata sosiaalihuollon yleislakiin viittaus ihmiskaupan uhreihin.

THL:n selvityksessä on tullut esiin, että hlön ollessa tp-hakija, joka saa palvelut vastaanottokeskuksesta ja on myös AJ:n asiakas, on epäselvää kuka järjestää palvelut, jos hlö joutuu esim. lähisuhteiden väkivaltilanteeseen. Jos AJ järjestää palveluita vain ihmiskaupassa uhriutumisesta johtuviin tarpeisiin ja auttamistoiimia sovelletaan vain ihmiskaupatilanteeseen, kuka vastaa kokonaisuudesta. Vastaanottolaissa ei varsinaisesti sanota, että lakia sovelletaan vain ihmiskaupassa uhriutumisesta johtuviin palveluihin, vaan asia liittyy ihmiskaupan uhrin auttamisesta saataviin korvauksiin ja kotouttamislaissa todetaan, että kunnille korvataan ihmiskaupan uhrin asemasta johtuvien tarpeiden vuoksi järjestettävistä palveluista aiheutuneita kustannuksia.

Järjestämistä vastuun osalta on myös hankalaa, kun kummassakin laissa (shl ja vastaanottolaki) sanotaan, että palvelut perustuvat yksilöllisiin tarpeisiin. Miten tätä tulisi tulkita tilanteissa, joissa henkilön tunnistaminen on tapahtunut ja sen perusteella hänet on otettu auttamisjärjestelmään ja henkilön palvelutarpeista on syntynyt esityksen tehneille tai auttamisjärjestelmän toimijoille käsitys, mutta kunta vastaa palvelutarpeen arvioinnin tekemisestä sen jälkeen? Lainsäätäjän tarkoitus ei liene ollut se, että ihmiskaupan uhreilla on oikeus saada palveluita, vaikka eivät niitä tarvitsisikaan. Auttamisjärjestelmässä palvelut kuitenkin perustuvat yksilölliseen tarpeen arviointiin, eivätkä kategorisesti kaikki saa palveluita.

6 Järjestöt ihmiskaupan uhreille annettavien palveluiden tarjoajina

Koordinoiva erityisasiantuntija Pia Marttila/Rikosuhripäivystys (RIKU), toiminnanjohtaja Jaana Kauppinen/Pro-tukipiste ja ihmiskaupan vastaisen työn koordinaattori Anna Nuotio/Monika-Naiset Liitto alustivat järjestöjen

tekemästä työstä ihmiskaupan uhrien parissa (ks. diat/Tiimeri). Marttila esitteli ensin yleisiä, kaikkia järjestöjä koskevia asioita ja sen jälkeen kukin esitteli ik-uhrien auttamista oman järjestönsä työn näkökulmasta. Järjestöjen työssä keskeisiä elementtejä ovat matala kynnys päästä palveluihin, yhteyden saaminen samantien/nopeasti, se, että asiakasta neuvotaan ja autetaan konkreettisesti pääsemään eteenpäin palveluihin hakeutumisessa, tarvittaessa palveluihin saattaen ja jalkautuvasti sekä mahdollisuus saada palveluita anonyymisti. Lisäksi järjestöt tekevät yleistä vaikuttamistyötä.

RIKUn palvelut on suunnattu rikosten uhreille ja RIKUlla on uhridirektiivin mukainen julkinen palveluvelvoite. Perusrahoitus tulee oikeusministeriöltä. Direktiivi ei kuitenkaan kata erityistukipalveluita, kuten ihmiskaupan uhrien auttamispalvelut, vaan niiden rahoitus tulee STEAn kautta. RIKU on valtakunnallinen toimija ja RIKUlla oli v. 2020 hieman yli 500 ihmiskaupan tai sen lähirikosten uhriksi joutunutta asiakasta, joista suurin osa on joutunut hyväksikäytön uhriksi Suomessa. Noin 75 % asiakkaista on joutunut työperäisen hyväksikäytön uhriksi. Pääasiallisesti seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi oli joutunut noin 60 asiakasta, pakkoavioliiton tai lähisuhdekontekstissa tapahtuneen hyväksikäytön uhriksi noin 50 asiakasta ja rikolliseen toimintaan pakotetuksi noin 10. Joidenkin asiakkaiden kohdalla hyväksikäytön muotoja oli useita samanaikaisesti.

Monika-Naisten palvelut on suunnattu maahanmuuttajanaisille ja palvelut ovat nais erityisiä. Toimintaa rahoittaa mm. STEA, THL sekä Hgin ja Vantaan kaupungit. Monika-Naisilla on kriisikeskuksen ja kotoutumiskeskuksen lisäksi sekä Suomen ainoa salaisessa osoitteessa sijaitseva että ainoa naisille suunnattu turvakoti. Järjestön työssä näkyy laajasti sukupuolistuneen väkivallan eri muodot sekä ihmiskaupan eri muodot, erityisesti pakkoavioliitot ja seksuaalinen hyväksikäyttö. Ihmiskaupan uhriksi joutuneet asiakkaat ottavat harvoin yhteyttä suoraan ihmiskauppa-asiassa, vaan he monesti ohjautuvat palveluihin muista syistä ja ihmiskauppa tulee esiin myöhemmin. Palveluihin ohjaututaan mm. järjestön omien matalan kynnyksen palveluiden sekä vastaanottokeskusten ja kuntien sosiaalitoimen kautta. Vuonna 2020 asiakkaana oli 60 ihmiskaupan uhria. Asiakkaiden palvelutarve on usein laaja/intensiivinen. Palvelut ovat valtakunnallisia.

Pro-tukipiste tarjoaa matalan kynnyksen neuvonta- ja tukipalveluita seksi- ja erotiikka-alalla toimiville täysi-ikäisille ihmisille. Sukupuolella, seksuaali-identiteetillä ja kansalaisuudella ei ole väliä. Järjestön perus- sekä ihmiskaupan vastaista työtä rahoittaa STEA, lisäksi tartuntatautien ehkäisyyn liittyvää rahoitusta tulee STM:ltä sekä järjestöavustusta Helsingin, Tampereen ja Turun kaupungeilta. Pro-tukipiste toimii valtakunnallisesti ja palveluvalikkoon kuuluvat myös terveystalot. Palveluita tarjotaan sekä kentällä että toimipisteissä Helsingissä, Turussa ja Tampereella ja palveluihin on mahdollista tulla myös ilman ajanvarausta. Valtakunnallisesti palveluita tarjotaan verkossa. Vuonna 2020 ihmiskaupan uhreja oli asiakkaana 16. Kunkin järjestön ihmiskaupan uhrien kanssa tehtävästä työstä on yksityiskohtaisempi kuvaus liitteenä olevissa dioissa (ks. Tiimeri).

Alustusten jälkeisessä keskustelussa järjestöiltä kysyttiin, kuinka paljon palveluiden tuottamista tapahtuu siten, että palveluita tuotetaan kunnalle ja kuinka paljon siten, että asiakkaat tulevat suoraan ainoastaan järjestöjen palveluihin. Pro-tukipisteellä ei ole ostopalvelusopimusta kuntien kanssa ja STEA on hyvin tarkka siitä, että järjestöjen ei tule tuottaa julkispalveluille kuuluvia palveluita. Järjestöille ei saa valua julkispalveluille kuuluvaa ja toiminnan ytimessä on järjestölähtöisyys. Vuosia sitten Pro-tukipisteen ja auttamisjärjestelmän välillä tehtiin asiakaskohtaisia sopimuksia tuki-, terveys- ja lakimiestasoisista neuvontapalveluista. Näistä on sittemmin luovuttu rakenteiden ja palveluiden kehittyessä. RIKUn osalta todettiin, että jos hlö on sekä kunnan että Rikun asiakkuudessa, RIKU ei ole palvelutuottajan roolissa, vaan asiakas on erikseen molempien kanssa asiakkuudessa. RIKUlle on ohjautunut useita asiakkaita AJ:stä, kunnista vähemmän. Palveluita ei kuitenkaan myöskään asiakkaan ohjautuessa asiakkaaksi viranomaistaholta lähtökohtaisesti osteta RIKU:ta, vaan tällöin asiakas tulee myös RIKUn asiakkuuteen ja työskentely rahoitetaan muiden asiakkaiden palvelujen tavoin STEAn ja osaksi oikeusministeriön myöntämästä perusrahoituksesta. Aiemmin, rahoitusrakenteen ollessa erilainen, AJ on ostanut harvoissa tapauksissa RIKU:ta intensiivisempiä palveluita tietyillä paikkakunnilla. Joissain tapauksissa kotikunta on maksanut esimerkiksi tulkinkustannukset. Monika-Naisilta ainoastaan Vantaa ostaa tällä hetkellä pienimuotoisesti tarkkaan määritellyllä tuntimäärällä tuetun asumisen palvelua muutamalla AJ:ssä olevalle Vantaalla asuvalle ihmiskaupan uhrille, koska kunta ei pysty vastaavaa palvelua itse tuottamaan. Asiakas saattaa olla samanaikaisesti sekä AJ:n asiakkuudessa että järjestöpalveluissa, mutta kuten RIKUn tapauksessa, ei Monika-Naiset toimi näissä tapauksissa ostopalveluiden tuottajana.

Työryhmän työn ja lainsäädännön uudistamisen kannalta keskeisiä kysymyksiä järjestöihin liittyen on esim. 1) ostetaanko järjestöiltä palveluita, 2) miten palveluihin ohjaututaan, 3) miten järjestöt näkevät roolinsa ja miten

toimintaohjelman valmistelunkin puitteissa esiin tullut kysymys järjestöjen aseman vahvistamisesta tulisi tehdä, 4) ja haluavatko järjestöt itse olla palvelutuottajan roolissa/järjestämisvastuussa, jolloin järjestöille tulisi myös velvollisuuksia ja vapaudet rajoittuisivat, järjestämisvastuullisia kun koskee lainsäädäntö eri tavoin (esim. hankintalaki).

Järjestöt toivat esiin, että ne haluavat säilyttää autonomiansa, eikä lakisääteisyttä kannatettu. Tärkeää sen sijaan olisi toimintaedellytysten varmistaminen, jotta järjestöt pystyvät toimimaan ruohonjuuritasolla. Tärkeää olisi myös sujuvat, selkeät ja läpinäkyvät prosessit eri toimijoiden välillä sekä julkisten palveluiden ja järjestöjen välinen yhteistyö. Toisaalta esiin tuotiin kilpailuttamiseen liittyvät ongelmat: kilpailuttaminen muutaman vuoden välein voi johtaa siihen, että juuri kun luottamus ja yhteys kentälle on saatu rakennettua, toimija vaihtuu. Kentällä on myös monenlaisia toimijoita, ja jonkinlainen auditointisysteemi voisi olla tarpeen.

Julkisilla palveluilla ja järjestöillä on erilainen toimintalogiikka ja molemmille on paikkansa. Järjestöjen palvelut eivät siten ole ”täydentäviä palveluita”, vaan järjestöillä on oma itsenäinen roolinsa. Auttamisen tulee olla lähtökohtaisesti viranomaistatoimintaa ja asiakkaiden tulee päästä julkisiin palveluihin, jotta heidän oikeutensa toteutuvat, mutta samalla myös esim. anonyymeille palveluille ja matalan kynnyksen palveluille on tarvetta. Järjestöjen tekemällä työllä on myös paikkansa sosiaalisten suhteiden luomisessa, luottamuksen rakentamisessa ja esim. tukihenkilöiden tarjoamisessa sekä matalan kynnyksen tuen tarjoajana niille ihmisille, joille julkisiin palveluihin ja suojeluun on liian korkea kynnyks. Keskustelussa tuotiin myös esiin, että asiakkaan oikeusturva on vahva silloin kun asioi julkispalveluissa, koska tällöin on mahdollisuus tehdä kantelu aluehallintovirastolle tai eduskunnan oikeusasiamiehelle. Tällaista mahdollisuutta ei ole esim. järjestöjen osalta. (Kokouksen jälkeen järjestöt täydensivät tältä osin: Toisaalta asiakkaat voivat tarvita järjestön palveluita myös tunnistaakseen tilanteita, joissa heidän on mahdollisuus kannella ja saada kanteleprosessiin apua, ottaen huomioon sen, että useilla asiakkailla ei ole tarvittavaa tietämystä kanteluprosesseista tai voimia lähteä niihin. Lisäksi edellä mainittuun asiakkaan oikeusturvaan liittyvistä seikoista huolimatta yhteiskunnassa tulisi kuitenkin turvata järjestöjen tarjoama mahdollisuus anonyymeihin palveluihin, jotta avun piiriin saadaan mahdollisimman paljon myös niitä, jotka eivät syystä tai toisesta julkisiin palveluihin uskaltanut. Kullakin järjestöllä on vastuu laatia omat laatukriteeristönsä ja rakenne palautteiden antamiseen saadun palvelun laadusta ja jokainen sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilainen on koulutukseensa ja ammattiasemaansa perustuvassa vastuussa työstään.)

Keskustelun lopuksi todettiin, ettei järjestöjen rahoitus ole tämän työryhmän asia, vaan asiaa liittyvää keskustelua käydään parhaillaan muualla valtionhallinnossa.

7 Työryhmän näkemykset vuoden 2021 kokoussuunnitelmasta ja -teemoista (kokoussuunnitelma lähetetty etukäteen kommentoitavaksi työryhmän jäsenille)

Viuhko totesi, että kokoussuunnitelmaan ei ole tullut etukäteen yhtään kommentteja pyynnöstä huolimatta. Kokouksessa esitettiin toive, että voitaisiinko järjestää työpajoja, joiden avulla pystyttäisiin viemään asioita paremmin eteenpäin ja voitaisiinko näissä hyödyntää jollain tavoin palvelumuotoilua. Kokousten keskusteluissa ollaan vielä melko ylätasolla ja työpajoissa keskeinen tavoite voisi olla löytää ratkaisuja ongelmiin ja vastuksia siihen, mitä haluttaisiin esittää, jotta lainvalmistelu voisi edetä (mistä pitäisi säätää ja millä tavalla). Olisi hyvä miettiä, miten työpajat hyödyttäisivät konkreettisesti lainvalmistelua. Työpajat saivat työryhmässä kannatusta.

Todettiin myös, että ODIHR valmistelee parhaillaan NRM:ään (national referral mechanism) liittyvää raporttia suosituksineen. Siinä tullaan tekemään ehdotus siitä, millainen NRM:n pitäisi olla. Myöhemmin sitten katsotaan, miten NRM käytännössä toteutetaan. NRM ja lainsäädännön uudistaminen linkittyvät toisiinsa ja NRM mietitään lopulta lainsäädännön pohjalta.

8 Jatkotoimenpiteet

Edetään kokoussuunnitelman mukaan. Lisäksi suunnitellaan työpajoja joko kohderyhmittäin tai teemoittain. Seuraavassa kokouksessa käsitellään nykylainsäädäntöä (vastaanottolaki) ja katsotaan pykälätasolla ongelmakohtia. Tämä keskustelu syöttäne ajatuksia myös tuleviin teemoihin ja mahdollisten työpajojen aiheisiin.

Seuraava kokous on tiistaina 16.3.2021 klo 9.00-11.30 Skypessä.

9 Muut asiat

Kokouksessa ei ollut muita asioita.

10 Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 15.11.

Liitteet	1) Asialista 2) Järjestöjen esitys (ks. Tiimeri)
Jakelu	Työryhmän jäsenet ja varajäsenet